

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Велико Търново , 16.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в публично заседание на шести април, през две
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	ИЛИЯНА ПОПОВА
Членове:	ГАЛЯ МАРИНОВА МАЯ ПЕЕВА

при участието на секретаря ИНА Д. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от МАЯ ПЕЕВА Въззивно гражданско дело №
20204000500363 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 260049/08.10.2020 г. по гр.д. № 467/2019 г. на Окръжен
съд Русе е постановено отнемане в полза на държавата по искане на
КПКОНПИ на незаконно придобито имущество, както следва:

– от Н. Г. Д.: лек автомобил с рег. № B03****, марка: Опел, модел:
Кадет, рама № W0L000039*****, двигател 16SV00*****, дата на първа
регистрация – 24.04.1987 г., собственост на Н. Г. Д., с пазарна стойност 290
лв.;

- на основание чл. 143, т. 2 вр. чл. 142, ал. 2, т. 5 вр. чл. 141
ЗПКОНПИ е обявена за недействителна по отношение на държавата сделката,
извършена с договор за покупко-продажба на МПС, рег. № 1459/17.02.2017 г.
между Д. ЯНК. Н. и ЗДР. Д. М. относно лек автомобил с рег. № P61****,

марка: Ауди, модел: Q 7, рама № WAUZZZ4L*****, двигател № CAS0***** и е постановено отнемане от Д. ЯНК. Н. на автомобила.

Отхвърлени са исковете на КПКОНПИ за отнемане от Д. ЯНК. Н. на сума в размер на 1760,25 лв., внесена по разплащателна сметка в евро с IBAN BG82BUIB9888443*****, открита в „Сибанк“ АД; сумата в размер на 479 лв., внесена по картова разплащателна сметка в лева с IBAN BG98KORP9220*****, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД – в несъстоятелност; сумата в размер на 880,12 лв., внесена по сметка с IBAN BG04BPBI79214*****, открита в „Юробанк България“ АД, както и сумата в размер на 4000 лв., внесена по сметка с IBAN BG22BPBI7921*****, открита в „Юробанк България“ АД, като неоснователно.

Отхвърлено е искането на КПКОНПИ за отнемане от Д. ЯНК. Н. на сумата в размер на 14974,95 лв., представляваща изпратени преводи чрез Western Union от Д.Н..

Отхвърлено е искането на КПКОНПИ за отнемане от Н. Г. Д. на сумата в размер на 5796,36 лв., представляваща изпратени преводи чрез Western Union от Н.Д..

Отхвърлено е искането на КПКОНПИ за отнемане от Н. Г. Д. на сумата в размер на 4123,78 лв., представляваща получени преводи чрез Western Union от Н.Д..

Отхвърлено е искането за отнемане от Д. ЯНК. Н. на лек автомобил, с рег. № P14****, марка: Фолксваген, модел: Голф, рама № WVWZZZ1JZW*****, двигател № AUB*****, дата на регистрация 01.01.1998 г., собственост на Д. ЯНК. Н., с пазарна стойност 1600 лв.

Присъдени са разноски.

Против така постановеното решение е постъпила въззивна жалба от Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в частите, в които са отхвърлени предявените обективно съединени иски срещу Н. Г. Д. и Д. ЯНК. Н.. Излагат се доводи за допуснато процесуално нарушение от съда във връзка с искането на

ЗПКОНПИ за допускане изменение на иска в частта относно лек автомобил с рег. № Р14****, марка: Фолксваген, модел: Голф. В съдебно заседание съдът е оставил без уважение молбата за изменение на иска против Д.Н. за отнемане на лек автомобил Фолксваген Голф като постанови отнемане на неговата парична равностойност към момента на отчуждаването му, като аргументите на решаващия състав са в насока, че ищецът изменя своето искане, което е преклудирано, тъй като е направено след първото по делото заседание. Жалбоподателят не споделя това становище, като счита, че с изменението на иска в тази му част ищецът запазва основанието на заявената претенция, а именно, че конкретното имущество е незаконно придобито, тъй като е установено значително несъответствие в имуществото на лицата, като следва да се съобрази настъпилата промяна в обстоятелствата. Сочи се, че ответникът Н.Д. за пръв път в съдебно заседание от 30.01.2020 г. е направил изявление, че МПС, което е предмет на реално отнемане, е продадено, което е наложило допълнително изискване на информация и събиране на доказателства, с оглед новоузнатия факт. След събиране на доказателствата за прехвърляне на лекия автомобил са се предприели действия по изменение на иск в тази част, с оглед съобразяване на претенцията на ищеца с новоустановените обстоятелства и предвид разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК. Съдът има задължение да квалифицира спорното право, затова, след като е приел за установени предвидените в ЗПКОНПИ предпоставки за отнемане на незаконно придобито имущество, то е следвало да съобрази новоустановените факти и подведе спорното право под разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ, а именно в случай, че имуществото липсва или е отчуждено, се отнема паричната му равностойност. Въпреки това съдът неправилно не е допуснал изменението на иска в частта относно посоченото МПС и при постановяване на решението не е съобразил установените по делото релевантни факти. Неправилно е определена стойността на придобитото имущество от ответниците Н. Г. Д. и Д. ЯНК. Н., което е довело до по-малък размер на несъответствието между имуществото и нетния доход за целия проверяван период. Сочи се, че парите, преминали по банкови сметки, са имущество по смисъла на пар. 1, т. 4 ДР на ЗПКОНПИ и като такова следва да намерят отражение при формирането на несъответствието, независимо дали същите са налични или не в края на проверявания период. В хода на производството ответниците не успели да докажат законния характер на

паричните суми, внесени от тях по банкови сметки и постъпилите от трети лица суми по сметки. Сочи се, че няма правна пречка за отнемане в полза на държавата на парични средства, които липсват /не са налични/ в края на проверявания период. Целта на закона е установяване на източника на средствата, т.е. към момента на внасянето на паричните средства по банкова сметка следва да се направи преценка дали същите имат законен характер. Липсата на разполагаеми средства води до извода, че внесената сума представлява имущество, за придобиването на което не е установен законен източник, поради което тя подлежи на отнемане в полза на държавата.

Отправено е искане постановеното решение да бъде отменено в обжалваните части и бъде постановено друго, с което предявените иски срещу Н.Д. и Д.Н. бъдат изцяло уважени.

По тази жалба отговор не е постъпил, но в съдебно заседание е заето становище, че жалбата е неоснователна.

Против постановеното решение е постъпила въззивна жалба и от ответниците Н. Г. Д., Д. ЯНК. Н. и ЗДР. Д. М.. В конкретния случай и въз основа на установените обстоятелства жалбоподателите считат, че не е доказано, че са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито, че е придобито с цел прикриване на действителни права и безспорно е установено, че те разполагат с финансова възможност да придобият МПС към момента на закупуването му. Не се е доказало значително несъответствие между имуществото и доходите им, поради което искът следвало да бъде отхвърлен на формално основание. Ответниците Н.Д. и Д.Н. са разполагали с достатъчно законни източници на средства, за да могат да си позволят да придобият МПС, като средствата, използвани през проверявания период, са лични и са предоставени от техни близки роднини, а пътуванията в чужбина са били на гости на техни роднини и близки, като разходите са поемани от лицата, на които е гостувано. Ответницата З.М. е доказала, че средствата за закупуване на имущество са лични, предоставени от нейни близки и роднини, основно от Г. Х. и Б. Х.. Освен това М. е получила и кредити от банкови институции, за което е представила доказателства. Цената на посочения автомобил е посочената в договора, като паричните средства са предоставени от нейната снаха. Паричните средства от

роднини жалбоподателката е получила в изпълнение на тяхно морално задължение към нея, без насрещна престация. Не са установени налични обстоятелства, даващи основание за прогласяване на недействителност на сделката между втората и третата ответница, същите са разполагали с достатъчно законни източници на средства, за да могат да си позволят придобиването на МПС, поради което искът за прогласяване на недействителността на сделката между тях е недоказан.

Отправено е искане да се отмени решението в обжалваните части, вместо което се постанови друго, с което се отхвърли исковата претенция на КПКОНПИ.

В срока за отговор, въззиваемата страна е депозирала становище, с което оспорва жалбата, като счита, че наведените доводи са неоснователни, което обуславя потвърждаването на първоинстанционното решение.

Настоящият състав, като взе предвид наведените в жалбата оплаквания, и като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивните жалби са подадени в срок, от надлежни страни, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явяват процесуално допустими и следва да бъде разгледани по същество.

При извършване на проверката по чл. 269 ГПК настоящият състав констатира, че съдебното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност - постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, в писмена форма, с разбираемо изложени аргументи, подписано от председателя на състава. При извършената служебна проверка, въззивният съд констатира, че съдебното решение е допустимо, поради което следва да пристъпи към разглеждането на спора по същество.

Окръжен съд Русе е сезиран с иск по чл. 153, ал. 2 ЗПКОНПИ вр. с пар. 5, ал. 2 ПЗР на ЗПКОНПИ, предявен от КПКОНПИ срещу Н. Г. Д., Д. ЯНК. Н. и ЗДР. Д. М. за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 52384,46 лв., както следва:

- от Н. Г. Д. - лек автомобил с рег. № B03****, марка: Опел, модел:

Кадет, рама № W0L000039*****, двигател 16SV00*****, дата на първа регистрация – 24.04.1987 г., собственост на Н. Г. Д.;

- от Д. ЯНК. Н. - лек автомобил, с рег. № P14****, марка: Фолксваген, модел: Голф, рама № WVWZZZ1JZW*****, двигател № AUB*****, дата на регистрация 01.01.1998 г., собственост на Д. ЯНК. Н.;

- на основание чл. 143, т. 2 вр. чл. 142, ал. 2, т. 5 вр. чл. 141 ЗПКОНПИ е поискано да се обяви за недействителна по отношение на държавата сделката, извършена с договор за покупко-продажба на МПС, рег. № 1459/17.02.2017 г. между Д. ЯНК. Н. и ЗДР. Д. М. относно лек автомобил с рег. № P61****, марка: Ауди, модел: Q7, рама № WAUZZZ4L*****, двигател № CAS0***** и след обявяване на недействителността автомобилът да бъде отнет в полза на държавата;

- от Д. ЯНК. Н. – да бъде отнета сума в размер на 1760,25 лв., внесена по разплащателна сметка в евро с IBAN BG82BUIB9888443*****, открита в „Сибанк“ АД;

- сумата в размер на 479 лв., внесена по картова разплащателна сметка в лева с IBAN BG98KORP9220*****, открита в „Корпоративна търговска банка“ АД – в несъстоятелност;

- сумата в размер на 880,12 лв., внесена по сметка с IBAN BG04BPBI79214*****, открита в „Юробанк България“ АД,

- както и сумата в размер на 4000 лв., внесена по сметка с IBAN BG22BPBI7921*****, открита в „Юробанк България“ АД;

- от Д. ЯНК. Н. - на сумата в размер на 14974,95 лв., представляваща изпратени преводи чрез Western Union от Д.Н.;

- от Н. Г. Д. - на сумата в размер на 5796,36 лв., представляваща изпратени преводи чрез Western Union от Н.Д.;

- от Н. Г. Д. - на сумата в размер на 4123,78 лв., представляваща получени преводи чрез Western Union от Н.Д..

В искането се твърди, че с решение № 157/06.02.2019 г. е образувано

производство по ЗПКОНПИ срещу Д., въз основа на постъпило уведомление от Специализирана прокуратура за повдигане на обвинение и привличане в качеството на обвиняем на лицето Н. Г. Д. по ДП № Б1/2012 г. по описа на ГДБОП - МВР за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 НК и по чл. 211 вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26 НК, попадащо в обхвата на чл. 22, ал. 1, т. 10 и т. 23 ЗОПДНПИ /отм./. Към момента на исковата молба наказателното производство не е приключило. Твърди се, че е установено, че Н.Д. живее на семейни начала с Д. ЯНК. Н. и имат две общи деца – Анатоли Георгиев и М. Г.. С оглед на това, е извършена проверка с период от 09.08.2007 г. до 09.08.2017 г. по отношение на двамата. Излагат се доводи, че придобитото имущество от ответниците Н.Д. и Д.Н., през проверявания период е на значителна стойност, като за придобиването му няма установен законен източник на доходи. Заключение на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество е, че е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на чл. 107, ал. 2 ЗПКОНПИ вр. пар. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. С исковата молба е оспорена и сделката, извършена с договор за покупко-продажба на МПС - Ауди, Q7, сключена между Д. ЯНК. Н. и ЗДР. Д. М., като са мотивирани хипотезите на чл. 143, т. 2 ЗПКОНПИ, а именно, че З.М. е знаела и/или е могла да предполага, че имуществото е незаконно придобито и го е придобила с цел прикриване на действителните права, свързани с него.

С оглед на това, счита, че са налице предпоставките на чл. 141, вр. чл. 142, ал. 2, т. 1 и 5, чл. 143, т. 2, пр. 1, 2 и 4 и чл. 151 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на притежаваното от ответниците имущество, поради значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла на чл. 107, ал. 2 вр. пар. 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ. Искането е да се отнеме в полза на държавата имущество на обща стойност 52384,46 лв. – описаните моторни превозни средства и парични средства, подробно индивидуализирани.

С определение от 10.06.2020 г. е допуснато изменение на иска, като същият е намален на сумата 50054,46 лв., с подробно описани претенции по пера.

В писмения отговор, депозиран от ответниците, чрез процесуалния

им представител, са направени възражения, че всичките използвани парични средства са с легален и ясен произход, неоснователни са размерите на твърдените разходи за издръжка за всяка една година, включително и направените разходи за пътуване в чужбина, няма несъответствие в имуществото им за проверявания период. Не са налице основания за обявяването на договора за продажба на МПС за недействителен, като ответницата З.М. заявява, че автомобилът е закупен със средства, изпращани от дъщеря ѝ.

С решението си окръжният съд е приел, че е налице значително несъответствие между нетните доходи и придобитото имущество на проверяваните лица, че са налице предвидените от закона предпоставки за признаване на оспорената сделка за продажба на МПС за недействителна по отношение на държавата, поради което е уважил претенциите за отнемане на леки автомобили Опел Кадет и Ауди Q7, отхвърлил е претенциите за отнемане на парични суми, представляващи преминали парични средства през патримониумите на проверяваните лица, отхвърлил е искането за отнемане на лек автомобил Фолксваген Голф, по отношение на който е установено, че е отчужден преди предявяването на исковете, но по отношение на който не е заявена за отнемане своевременно неговата равностойност.

От фактическа страна се установява следното:

С уведомление вх. № УВ-1215-1/01.08.2017 г. Специализирана прокуратура е уведомила ТД на КОНПИ, че е било повдигнато обвинение срещу четири лица, между които и Н. Г. Д. за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1, чл. 211 вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 и 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, по ДП Б1/2012 г. по описа на ГДБОП МВР, като са изпратени и копие от обвинителния акт и постановената първоинстанционна присъда. Според присъдата Н.Д. е признат за виновен за това, че за времето от 04.02.2011 г. до 30.03.2011 г. в гр. Бургас, гр. Сливен и гр. Казанлък ръководел организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение на повече от три лица, с участници А. Г. Д., В. Н. А., И. Т. М., с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 211 НК, като групата е създадена с користна цел – престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 НК, както и е признат Н. Г. Д. за

виновен за това, че за същото време, след предварителен сговор с А. Г. Д., В. Н. А. и И. Т. М., при условията на продължавано престъпление, са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, с цел да набави за себе си и за другото – А. Д., В. А. и И. М. имотна облага, като се представял за длъжностно лице, възбудил и поддържал заблуждение у различни пострадали лица - подробно посочени 40 случая, като измамата е в особено големи размери – на обща стойност 78417 лв. и представлява особено тежък случай, като на лицето е наложено наказание.

Престъплението попада в обхвата на посочените в чл. 22, ал. 1, т. 10 и т. 23 ЗОПДНПИ /отм./. Въз основа на това, с протокол за започване на проверка от 09.08.2017 г. на Директора на ТД на КОНПИ е образувана такава по реда на чл. 21, ал. 2 ЗОПДНПИ /отм./. Същата е за период 10 години назад, считано от датата на започването ѝ.

С Решение № 157/06.02.2019 г. на КПКОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, като с Решение № 1513/17.07.2019 г. въз основа на доклад на директора на ТД на КОНПИ е постановено да се внесе искане в Окръжен съд Русе за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 52384,46 лв. от Н. Г. Д., Д. ЯНК. Н. и ЗДР. Д. М..

Проверката е извършена за период от 09.08.2007 г. до 09.08.2017 г.

Фактическото съжителство между ответниците не се оспорва, като от това съжителство Н.Д. и Д.Н. имат две деца – А. и М..

От събраните по делото доказателства съдът приема за установено следното имущество в началото на проверявания период:

От приложените справки в Централна база КАТ се установява, че в началото на проверявания период Н.Д. е притежавал лек автомобил Фолксваген Пасат, придобит на 01.10.2006 г. Автомобилът продължава да е наличен, като е предмет на заповест от 06.12.2016 г. Установено е начално салдо

по сметка на Н. Г. Д. в ЦКБ АД в размер на 4,06 лв., а по сметка на Д. ЯНК. Н. в ЦКБ АД – 2,04 лв. Няма данни и не се твърдят налични парични средства в брой от страна на ответниците.

През проверявания период е придобито и е налично към края на периода следното имущество:

- лек автомобил Опел Кадет, с рег. № B0345CB, рама № W0L000039*****, двигател 16SV00*****, дата на първа регистрация – 24.04.1987 г., собственост на Н. Г. Д. по силата на договор за покупко-продажба от 18.03.2011 г. Пазарна стойност към датата на придобиване – 750 лв., а към датата на исковата молба – 290 лв., видно от заключението на съдебно автотехническата експертиза;

- лек автомобил Фолксваген Голф, рама № WVWZZZ1JZW*****, двигател № AUB*****, дата на регистрация 01.01.1998 г., собственост на Д. ЯНК. Н. по силата на договор за покупко - продажба на МПС от 21.12.2016 г. пазарна стойност към момента на придобиването – 2330 лв., към датата на исковата молба – 1740 лв. Автомобилът е продаден след края на проверявания период с договор от 04.10.2017 г. /л. 590 от гр.д. № 467/2019 г./, като е регистриран на 28.06.2019 г. в КАТ и е с пазарна стойност към момента на отчуждаването – 2140 лв. – допълнително заключение на САТЕ;

- лек автомобил с рег. № P61****, марка: Ауди, модел: Q7, рама № WAUZZZ4L*****, двигател № CAS0*****, дата на регистрация 22.07.2008 г., собственост на Д.Н. по силата на договор за покупко – продажба на МПС от 11.10.2016 г. /л. 208/, с пазарна стойност към датата на придобиването 28540 лв., към датата на исковата молба – 16150 лв. Автомобилът е продаден от Д.Н. на З.М. с договор от 17.02.2017 г., и вписана продажна цена в него 780 лв., която сделка е предмет на оспорване в настоящото производство. По повод оспорването от страна на З.М., че автомобилът е закупен с изпратени парични средства от дъщеря й, са приложени разписки за получени пари от З.М., които средства са изпращани от дъщеря й Г. Х.. Последната е с настоящ адрес Германия, като има родена дъщеря Д. А. Д.а, с постоянен и настоящ адрес гр. Ветово, ***** –

адреса на З.М.. В искането е направен извода, че средствата за изпращани от Г. Х. за задоволяване нуждите на детето, което ответницата М. отглежда. Този извод не се оспорва по същество. Изследван е и въпроса с получени кредити от З.М., за да се установи към момента на закупуване на МПС същата разполагала ли е със средства, като е установено, че тя е получила кредит от Банка ДСК ЕАД кредит в размер на 9100 лв., получен през 2013 г., погасен на 02.11.2018 г., и ипотечен кредит в размер на 10000 лв., получен на 11.09.2008 г., с краен падеж – 11.09.2018 г., както и са представени доказателства от М. за получен кредит от „Креди Йес“ ООД в размер на 500 лв., с дата на усвояване на средствата на 29.12.2017 г. /след края на проверявания период/.

- налични парични средства по сметка в ЦКБ АД с IBAN BG35CECB9790***** с титуляр Д.Я. Н. в размер на 211,50 лв. /стр. 662 от гр.д. № 467/2019 г./.

Обща стойност на имуществото в края на периода, формирано от леки автомобили Опел Кадет, Фолксваген Голф и Ауди Q7, и парични средства – 31831,50 лв.

По време на проверявания период е придобито и преминало следното имущество:

- Лек автомобил БМВ Х5, с рег. № Н 66****, закупено на 11.05.2016 г. за сумата от 400 евро от П. В., съгласно договор от 11.05.2016 г., с пазарна цена към дата на придобиването – 13580 лв. Автомобилът е отчужден на 11.11.2016 г. и е с пазарна стойност към момента на отчуждаването 13560 лв., т.е налице е разход в размер на 20 лв.

Установяват се следните доходи на проверяваното лице и съжителката му през периода на проверка, които съобразно събраните писмени доказателства и анализа на вещото лице имат следните размери:

Н. Г. Д. има получени доходи по чл. 57 ЗОДФЛ и чл. 73 ЗДДФЛ в

размер на 482,95 лв., подробно посочени по години от вещото лице. Д. ЯНК. Н. има получени доходи по чл. 57 ЗОДФЛ и чл. 73 ЗДДФЛ в размер на 37,35 лв., подробно посочени. Общият размер на тези доходи възлиза на 593,65 лв. Съпоставяйки информацията за начислен месечен облагаем доход, предоставена от ТД на НАП – „Справка за осигуряването за период 01.08.2007 г. – 31.08.2017 г.“ за Д. ЯНК. Н., сключените трудови договори с Община Ветово от нея, получените заплати по банкова сметка в КТБ АД – в несъстоятелност, вещото лице е изчислило размер на получените трудови възнаграждения за проверявания период в общ размер на 2748,35 лв. Получени са обезщетения и помощи от Социално подпомагане Ветово и суми от ДСП Община Ветово в общ размер на 17167,45 лв., разбити по години и видове от вещото лице в приетото заключение по съдебно икономическата експертиза. По банкова сметка в КТБ АД е постъпила сума в размер на 479 лв. с основание щета за лек автомобил Мерцедес 200Д, която също следва да се зачете като приход с установен произход.

Настоящият състав не приема като доход за ответницата Н. сумата от 2000,86 евро, установена като получени средства в спестовна книжка от К. Р. Д. С. – Севиля, с наредител ТРФ Ортофрут, тъй като основанийето за превода не е установено, не е доказано наличие на трудов или граждански договор с този наредител, поради което не може да се приеме, че преведените суми представляват възнаграждение за положен труд или извършени услуги, в каквато насока са твърденията на ответницата.

Други доходи, приходи или източници на финансиране не се установиха. Ответниците не доказаха, че са разполагали със средства, имащи законен произход, както и не доказаха, че са получавали средства от близки и роднини, които средства са използвали през проверявания период.

Общият размер на доходите на проверяваните лица възлиза на 20988,45 лв.

За проверявания период са направени обичайни разходи за издръжка на семейството, изчислени по статистически данни на НСИ от вещото лице. Същото е съобщило членовете на семейството на ответниците, както и

престоя в места за лишаване от свобода на Н.Д. – за периода от 31.03.2011 г. до 01.02.2012 г., за периода от 02.02.2012 г. до 28.03.2012 г. и периода от 13.12.2012 г. до 19.08.2013 г., както и дългосрочните пътувания в чужбина на Д. за 2008 г. – 111 дни и за 2009 г. – 62 дни. Разходите за издръжка на домакинството за анализирания период са в общ размер 122182,46 лв.

Ответниците са пътували в чужбина, като периодите на пътуванията не са оспорени от тях. Вещото лице е определило размер на разходите за пътуване и престой в чужбина за Н.Д. – 8204,71 лв., а за Д.Я. – 21019,29 лв. М. Г. е пътувал с майка си през 2014 г., като за него разхода е изчислен на 1300,62 лв., с което общия размер на разходите за пътуване в чужбина възлиза на 30524,62 лв. Ответниците твърдят, че пътуванията им в чужбина са при близки и роднини, които са поели техните разходи. Това твърдение остана недоказано, тъй като в тежест на ответниците е установяване на изгодния за тях факт, че разходите им за престой в чужбина са в по-малки размери от изчислените по данни на Евростат или по Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, в случаите на краткотрайните им пребивавания, а същите не са ангажирали доказателства в тази насока.

Платените публично правни задължения към МДТ Община Ветово за Н.Д. възлизат на 2,60 лв. за 2011 г., а за Д.Н. – данък МПС общо 160,97 лв. Общият размер на платени местни данъци е 163,57 лв.

Установени са плащания по образувано изпълнително дело № 18060004699/2016 г. в размер на 110 лв. и плащания на здравноосигурителни вноски от Д.Н. в размер на 155,13 лв., като с банковите такси тези други плащания вещото лице изчислява в размер на 268,13 лв.

Общият размер на разходите на проверяваното лице и съжителката му възлиза на 153138,78 лв.

Изготвена е съдебно – икономическа експертиза, която дава заключение във варианти, като включва и получените от ответницата Н. средства в Испания, посочени в приложената спестовна книжка, в общ размер на 3913,34 лв. С тези средства, доходите на проверяваното лице и

съжителката му възлизат на 24901,79 лв. При вариант 1, при който общо прихода е изчислен на 20988,45 лв., общо разхода – 153138,78 лв., нетния доход се явява отрицателна величина и е в размер на -132150,33 лв. При вариант 2, в който се включват доходите от възнаграждение на Н. в Испания, общо прихода възлиза на 24901,79 лв., общо разхода - на 153138,78 лв., с което нетния доход отново е отрицателна величина - -128236,99 лв.

Вещото лице установява движение по банкови сметки, както следва: по сметка на Н.Д. в ОББ АД е получена сума от 3 евро, по сметки на Д.Н. в ЦКБ АД, Сибанк ЕАД, КТБ АД и Юробанк България АД са получавани обезщетения, социални помощи, заплати и др. в общ размер 8440,37 лв. В този размер са включени внесени в Сибанк АД от Д.Н. 900 евро, с равностойност 1760,25 лв., внесени по спестовен влог в Юробанк България АД 450 евро, с равностойност 880,12 лв. и внесени по спестовен влог 4000 лв. от Н. в Юробанк България АД. Н.Г. е получил чрез системата WESTERN UNION за анализирания период суми в лева и евро на обща стойност 4387,90 лв. от различни трети лица. За 2016 г. Н.Г. е изпратил към трети лица суми в лева и евро в общ размер на 5796,35 лв. Д.Н. е изпратила чрез системите WESTERN UNION общо в лева и евро към трети лица сумата 14974,95 лв. Тези суми са изчислени от вещото лице като имущество, съобразно зададените въпроси от ищеца. В имуществото е включена и сумата 20082 лв., установена като стойност на измамата по постановената Присъда от 28.09.2015 г. по НОХД № 986/2013 г. по описа на Специализирания наказателен съд, която към момента не е влязла в сила.

При така установената фактическа обстановка настоящият състав мотивира следните правни изводи:

За да бъде уважено искането за отнемане на незаконно придобито имущество през проверявания период от 09.08.2007 г. до 09.08.2017 г. за ответниците Н.Д. и Д.Н., по реда на този закон следва да е установено, че са налице основанията на чл. 1, ал. 2 и чл. 21, ал. 2 ЗОПДНПИ /отм./, съответно чл. 5, ал. 1 и 107, ал. 2 ЗПКОНПИ, приложими по силата на пар. 5, ал. 2 ПРЗ на ЗПКОНПИ, но имащи идентично съдържание. По смисъла на чл. 5, ал. 1 ЗПКОНПИ незаконно придобито имущество е това, за придобиването на

което не е установен законен източник. Законодателят е визирал една оборима презумпция, че липсата на законен източник на доходи предполага, че имуществото е незаконно придобито и в тежест на ответника е да обори тази презумпция.

Безспорно е по делото е установено, че спрямо ответника Д. се води наказателно преследване, което е било за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 НК, а с оглед последвалото частично прекратяване с постановление от 06.01.2021 г. - към момента - за извършено престъпление по чл. 209, ал. 1 НК, включено в обхвата на разпоредбата на чл. 108, ал. 1, т. 23 и т. 10 ЗПКОНПИ, за което надлежно е започнала проверка и впоследствие – образувано производство за установяване на незаконно придобито имущество. Установено е по делото наличното имущество, придобито преди началото на проверявания период, с което няма реализирани сделки през периода и съответно - получени приходи от страна на ответника, както и е установено наличното имущество в края на периода. Събрани са данни за преминалото имущество през изследвания период, от който са реализирани в конкретния случай разходи. Съгласно чл. 148, ал. 1 ЗПКОНПИ незаконно придобитото имущество се оценява по действителната му стойност към момента на неговото придобиване или отчуждаване. Доколкото отразеното в представените договори за покупко-продажба на МПС няма обвързваща сила за трети лица, включително и за държавата, тя не е обвързана от цената, вписана в титула за собственост и спрямо нея релевантни за придобиване на имуществото са пазарните стойности към момента на осъществяване на придобивния способ – чл. 148, ал. 2 ЗПКОНПИ.

Изводът за липса, съответно наличие на законен източник за придобиване на посоченото имущество се налага от икономическия анализ за финансовото състояние на ответника през проверявания период като установените нетни доходи се съпоставят по размер с притежаваното имущество. За да е придобито незаконно наличното в края на проверявания период имущество, неговата придобивна стойност трябва да превишава с повече от 150000 лв. сумата от възмездно отчужденото имущество, притежавано от лицето в началото на изследвания период и неговите доходи през същия период, след приспадане на направените разходи за неговата и на семейството му издръжка – чл. 107, ал. 1 и 2 ЗПКОНПИ и пар. 1, т. 3 ДР на

ЗПКОНПИ. В мотивите на решение № 13/13.10.2012 г. на Конституционния съд е посочено, че на изследване подлежи имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и в края на изследвания период, увеличението му през същия период от законни източници /трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и др./, направените през това време разходи и възникналите задължения. Ако на тази основа се установи значително несъответствие, което не може да бъде оправдано със законните източници на забогатяване, остава логичното заключение, че произходът на забогатяване е незаконен. Имущество по смисъла на пар. 1, т. 4 ДР на ЗПКОНПИ е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него. Дефиницията, дадена в пар. 1, т. 8 ДР на ЗПКОНПИ за нетни доходи, определя същите като доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му, а обичайни разходи законът дефинира като разходите за издръжка на лицето и на членовете на семейството му съобразно данните на Националния статистически институт – пар. 1, т. 9 ДР на ЗПКОНПИ.

Видно от разпоредбата на чл. 141 ЗПКОНПИ в полза на държавата се отнема само имущество, което е незаконно придобито, но не и приходи или доходи. За да се постанови отнемане на имуществото, същото трябва да е налично в края на изследвания период в патримониума на проверяваното лице или свързаните с него лица. Не може да се отнема равностойността на имущество, преминало през патримониума на проверяваното лице, което не е негово притежание в края на проверявания период. Възмездното отчуждаване на имущество през периода е от значение при наличие на разлика между придобивната стойност и стойността при отчуждаването – при по-висока придобивна стойност ще е налице разход, а при по-висока стойност на отчуждаване, разликата е доход.

В конкретния случай в началото на проверявания период лицето е доказано да не е разполагало с парична наличност. Същото е разполагало с лек автомобил Фолксваген Пасат, наличен и в края на периода.

В края на проверявания период придобитото от Д. и съжителката му имущество е, както следва: лек автомобил Опел Кадет, лек автомобил Фолксваген Голф, лек автомобил Ауди Q7, наличност по банкова сметка в размер на 211,50 лв. /приложено извлечение от сметка в ЦКБ АД с титуляр Д.Н./. Общият размер на наличното имущество в края на периода възлиза на 31831,50 лв.

Настоящият състав счита, че следва да бъде включен в имуществото посочения лек автомобил Ауди, предвид обстоятелството, че сделката, извършена с него на дата 17.02.2017 г., по силата на която Д.Н. е продала автомобила на З.М., е недействителна по отношение на държавата, на основание чл. 143, т. 2 ЗПКОНПИ. Съгласно цитираният текст сделките, извършени с незаконно придобито имущество, са недействителни по отношение на държавата и даденото по тях подлежи на отнемане, когато са възмездни сделки с трети лица, ако те са знаели или са могли да предполагат, че имуществото е незаконно придобито, или са придобили имуществото с цел прикриване на незаконния му произход или на действителните права, свързани с него. От анализа на приложените по делото писмени доказателства се установява, че ответницата Д.Н. се е разпоредила с автомобила в момент, когато вече е постановена присъда на първа инстанция срещу Н.Д.. Продажбата е извършена от ответницата Н. на майката на ответника Д., т.е. между близки лица. Същите съжителстват съвместно, поради което М. е знаела за липсата на доходи от страна на сина си и съжителката му, както и за престъпната му дейност, носеща значителни имуществени облаги. Същевременно, от материалите по делото се установява, че приобретателката З.М. не притежава свидетелство за правоуправление на МПС и след прехвърлянето, автомобилът продължава да се ползва от ответника Д. и съжителката му /признание, направено от него в протокола за опис на МПС от 15.02.2019 г. по изп.д. № 7026/2019 г. на ДСИ Русе – л. 331/, което изключва типичната цел за продажбата на МПС да бъдат задоволени потребностите на приобретателя за ползване на лек автомобил. Имуществото и доходите на М. не са изследвани в цялост, но от материалите по делото се установява, че тя е социално подпомагана /движенията по сметка в Банка ДСК ЕАД/, което сочи на липса на средства за покриване на минималните потребности, поради което закупуването на автомобил на висока стойност,

извън нейните възможности и без необходимост за това, предвид липсата ѝ на правоспособност за управление, обосновава заключението, че М. е придобила имуществото с цел прикриване на действителните права, свързани с него. Не се доказва средствата, предоставяни на М. от нейната снаха, да са вложени в закупуване на автомобила, с оглед на това, че такива средства са предоставяни периодично от 2009 г. насетне, както и са изпращани средства към лицето Г. Х., като нито за постъпленията, нито за изпратените суми се установява основание. С оглед на това, изводът на първостепенния съд за основателност на искането за обявяване за недействителна по отношение на държавата на сделката, извършена с договор за покупко - продажба на МПС от 17.02.2017 г. между Д.Н., като продавач и З.М., като купувач, се явява съответен на закона. Това обуславя включването и на този автомобил към имуществото на проверяваното лице, оценено по пазарната му стойност към момента на придобиването.

Общата стойност на приходите, доходите и източниците на финансиране се формира от получени средства от трудови правоотношения, получени суми по чл. 57 ЗОДФЛ/чл. 73 ЗДДФЛ, получено застрахователно обезщетение и обезщетения от Агенция по заетостта и от ДСП. Изчислен аритметически размерът им възлиза на 20988,45 лв. Не се доказва от ответниците друг законен доход, придобит на конкретно основание и в конкретен размер.

Разходите се формират от обичайни разходи, които са в размер на 153138,78 лв. – разходи за издръжка по НСИ, разходи за задгранични пътувания, платени публични и др. задължения. Общият размер на тези разходи е 153138,78 лв., като към сумата следва да се прибави като разход и сумата от 20 лв., разликата между покупната и продажната цена на преминалия през имуществото на ответниците лек автомобил БМВ, с което размерът на обичайните и извънредни разходи възлиза на 153158,78 лв.

Нетния доход се определя въз основа на тези стойности и изчислен аритметически възлиза на -132170,33 лв., или съпоставен с размера на имуществото /31831,50 лв./ несъответствието е в размер на 164001,83 лв. С оглед на гореизложеното настоящият състав счита, че по делото от събраните доказателства и след направения анализ е установено значително

несъответствие между имуществото и нетния доход на ответниците, което надвишава сумата от 150000 лв. по пар. 1, т. 3 ДР към ЗПКОНПИ. На отнемане подлежи само наличното имущество в патримониума на проверяваното лице /арг. чл. 141, чл. 142, ал. 1 и чл. 151 ЗПКОНПИ/, като в него се включват и подлежащите на отнемане по реда на чл. 143 ЗПКОНПИ имущества. Това обуславя основателността на искането за отнемане в полза на държавата на посочените МПС – лек автомобил Опел Кадет и след обявяването недействителността на договор за покупко – продажба на МПС от 17.02.2017 г. - и лек автомобил Ауди Q7.

В случая доводът на ЗПКОНПИ, че предмет на отнемане могат да бъдат и парични средства, преминали по банковите сметки на ответниците и посредством системата за разплащания WESTERN UNION, но неналични в края на изследвания период, не може да бъде споделен. Постъпилите суми по банкови сметки стават част от имуществото на проверяваното лице, тъй като по същество влягането на средства в банка представлява възникване на вземане на титуляра от банката. Изтеглянето на средства от банковата институция погасява това вземане, и паричните средства биха продължили да са част от имуществото в случай, че продължат да съществуват в брой у лицето. При установяване на обстоятелството, че паричните средства са потребени чрез трансформирането им в друго имущество или за закупуване на стоки и услуги за бита, на отнемане би подлежало трансформираното имущество. В случаите, когато паричните средства са потребени за задоволяване на битови нужди, действително е налице разход, но тъй като в конкретния случай потребяването им е в рамките на издръжката на семейството на ответниците, съгласно НСИ, третирането на паричните средства веднъж като разход за внасяне по банкова сметка и втори път като разход за издръжка на семейството, води до двойно санкциониране на лицето, което не съответства на целта на закона. В този смисъл са Решение № 129/08.06.2015 г. по гр.д. № 5562/2013 г., IV Г.О., Решение № 263/18.12.2020 г. по гр.д. № 1293/2020 г., IV Г.О. на ВКС. Разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ също не може да намери приложение. Парите могат да бъдат предмет на отнемане в качеството им на родово определени вещи, когато са налични съответните парични знаци. Разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ визира имущество, което е оценимо в пари и поради невъзможността за отнемането

му, това имущество може да бъде заместено с паричната си равностойност, докато парите не могат да бъдат заместени от самите себе си.

По отношение на имуществото, което проверяваното лице е притежавало, но е отчуждило в полза на трети добросъвестни лица, съгласно разпоредбата на чл. 151 ЗПКОНПИ се отнема паричната му равностойност, определена по пазарна цена към момента на предявяване на иска за отнемане. В конкретния случай КПКОНПИ е предявила искане за отнемане на лек автомобил Фолксваген Голф от Д.Н.. От данните по делото се установява, че на 04.10.2017 г. автомобилът е продаден с договор за покупко – продажба на МПС за сумата от 300 лв., т.е. отчуждаването е след проверявания период. В този случай следва да се приложи нормата на чл. 151 ЗПКОНПИ и се поиска за отнемане паричната му равностойност. Становището на ищеца, че за пръв път е узнал за отчуждаването на автомобила в първото съдебно заседание и с оглед на това са предприети действия за изменение на искането по реда на чл. 214 ГПК не може да бъде споделено. При налагане на обезпечителните мерки, в протокол от 15.02.2019 г., изготвен от ДСИ при РС Русе по изп.д. № 7026/2019 г., преди подаване на исковата молба в съда /19.07.2019 г./ е отразено изявлението на Н.Д., че автомобилът е продаден и не знае къде се намира. По тези съображения това обстоятелство не може да се приеме за новоузнато от ищеца. От друга страна, в исковата молба е формулирано искане за отнемане на автомобила, впоследствие в петото по ред съдебно заседание изменено в искане за отнемане на паричната равностойност на автомобила към момента на отчуждаването му. Съгласно чл. 214, ал. 1 ГПК ищецът може да измени основанието на своя иск, или да измени своето искане, без да изменя основанието, в първото заседание. След първото заседание е допустимо изменение само на размера на предявения иск, както и преминаването от установителен към осъдителен иск и обратно. Направеното от КПКОНПИ изменение на претенцията за отнемане на автомобила с претенция за присъждане на паричната му равностойност, не попада сред хипотезите на допустимо изменение на иска след първото съдебно заседание. С оглед на това, изводът на първостепенния съд, че направеното искане за изменение на иска по отношение на този автомобил, е преклудирано, се явява съответен на процесуалния закон. Предвид обстоятелството, че автомобилът не е наличен в имуществото на ответниците, не следва да бъде постановявано

и неговото отнемане.

С оглед съвпадение на изводите на първостепенния съд с тези на въззивната инстанция, обжалваното решение се явява правилно и съответно на процесуалния и материалния закон, последица от което е потвърждаването му като такова.

При този изход на делото и на основание чл. 157, ал. 2 ЗПКОНПИ КПКОНПИ следва да заплати по бюджета на съдебната власт държавна такса за въззивното производство в размер на 683,09 лв., определена на основа обжалваната от комисията част от решението. В полза на КПКОНПИ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за защита по жалбата на ответниците по първоинстанционното производство в размер на 200 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260049/08.10.2020 г., постановено по гр. д. № 467/2019 г. на Окръжен съд Русе.

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО, с адрес на призоваване гр. В. Търново, пл. Център, 2 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт **сумата от 683,09 /шестстотин осемдесет и три лева и 09 ст./ лева**, представляваща дължима държавна такса за въззивното производство.

ОСЪЖДА Н. Г. Д., ЕГН *****, **Д. ЯНК. Н.**, ЕГН ***** и **ЗДР. Д. М.**, ЕГН *****, тримата от гр. Ветово, ***** да заплатят на **КОМИСИЯТА ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА И ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТОТО ИМУЩЕСТВО** сумата от **200 /двеста/ лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред въззивния съд.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____